

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 121/14
Luksemburg, 10 września 2014 r.

Wyrok w sprawie C-34/13
Monika Kušionová / SMART Capital a.s.

Trybunał wyjaśnił zakres ochrony konsumentów w przypadku ustanowienia zabezpieczenia na nieruchomości, jaką stanowi dom rodzinny

Ponieważ prawo do poszanowania domu stanowi prawo podstawowe, sąd krajowy jest zobowiązany do uwzględnienia tego prawa przy stosowaniu dyrektywy 93/13 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

Dyrektywa 93/13/EWG ma na celu zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez przedsiębiorców z konsumentami¹.

W 2009 r. Monika Kušionová zawarła z SMART Capital umowę kredytu konsumenckiego na kwotę w wysokości 10 000 EUR. Jako zabezpieczenie wiarygodności ustanowione zostało prawo rzeczowe na nieruchomości stanowiącej jej dom rodzinny. M. Kušionová wniosła następnie skargę o stwierdzenie nieważności umowy kredytu i umowy ustanawiającej zabezpieczenie przeciwko SMART Capital, powołując się na nieuczciwy charakter warunków umowy wiążącej ją z tym przedsiębiorstwem.

W tym kontekście, Krajský súd v Prešove (sąd okręgowy w Preszowie, Słowacja), rozpoznający odwołanie, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości. Sąd ten zmierza do ustalenia, czy postanowienie umowy dotyczące pozasądowej egzekucji z nieruchomości stanowiącej przedmiot zabezpieczenia ma nieuczciwy charakter. Ponadto sąd krajowy uznał, że to postanowienie umowy umożliwia wierzycielowi realizację zabezpieczenia bez przeprowadzenia kontroli sądowej.

W pierwszej kolejności Trybunał przypomniał, że Karta praw podstawowych UE stanowi, iż zapewnia się wysoki poziom ochrony konsumentów w politykach Unii. Karta ustanawia również prawo do skutecznego środka prawnego. Te bezwzględne zasady obowiązują przy stosowaniu dyrektywy 93/13.

Jeśli chodzi o egzekwowanie zabezpieczeń ustanowionych przy zawieraniu umów pożyczki z konsumentami Trybunał stwierdził, że dyrektywa nie zawiera żadnej wskazówki dotyczącej realizacji zabezpieczeń. Podkreślił jednak znaczenie, jakie ma, w sytuacji takiej jak rozważana w tej sprawie, określenie w jakim zakresie staje się praktycznie niemożliwe lub nadmiernie utrudnione zastosowanie ochrony przyznanej wspomnianą dyrektywą.

W niniejszym przypadku z akt sprawy wynika, iż słowackie przepisy stanowią, po pierwsze, że sprzedaż w drodze licytacji można zakwestionować w terminie 30 dni od powiadomienia o egzekucji z przedmiotu zabezpieczenia oraz, po drugie, że osobie, która kwestionuje zasady tej sprzedaży przysługuje trzymiesięczny termin od zakończenia licytacji na podjęcie działań.

Trybunał przypomniał również, że w celu zachowania praw, które przysługują konsumentom na mocy dyrektywy 93/13, państwa członkowskie są zobowiązane do przyjęcia środków ochrony umożliwiających zaprzestanie stosowania warunków uznanych za nieuczciwe. W tym celu krajowe sądy i organy administracji muszą mieć do swojej dyspozycji stosowne i skuteczne środki.

¹ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Zachowując swobodę wyboru sankcji za naruszenia prawa Unii, państwa członkowskie muszą czuwać w szczególności nad tym, by sankcje te były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W odniesieniu do skutecznego i odstraszającego charakteru, w toku postępowania obejmującego pozasądową egzekucję z przedmiotu zabezpieczenia, właściwy sąd krajowy może podjąć wszelkie środki tymczasowe zakazujące dalszego prowadzenia takiej sprzedaży.

W odniesieniu do proporcjonalnego charakteru sankcji, Trybunał podkreślił, że należy zwrócić szczególną uwagę na okoliczność, że przedmiotem zabezpieczenia w omawianej sprawie jest nieruchomość stanowiąca miejsce zamieszkania rodzinny konsumenta. W prawie Unii prawo do poszanowania domu jest prawem podstawowym zagwarantowanym w Karcie praw podstawowych, które sąd krajowy powinien uwzględnić przy stosowaniu dyrektywy 93/13.

W niniejszym przypadku Trybunał uznał, że możliwość zastosowania przez właściwy sąd krajowy wszelkich środków tymczasowych wydaje się stanowić odpowiedni i skuteczny środek w celu zaprzestania stosowania nieuczciwych warunków, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793